

Entrevista a un pregoner modern

per Toni Bonet

En Xavier Graset és un històric d'aquesta casa (és a *El Pont de Fusta* des dels inicis). Des de fa anys, molts anys, escriu mensualment un article d'opinió sobre l'actualitat a les nostres contrades i més enllà. Des del número 186 (març de 1995) aquesta secció porta per títol *Bon Vent* una de les més veteranes. En Xavier, després de molts anys acompanyant-nos als migdies de Catalunya Ràdio, condueix la franja de tarda *prime time* de Catalunya Ràdio al davant del programa *De 4 a 7* amb Xavier Graset.

Des d'aquestes ratlles el volem felicitar i aprofitem per recordar la forja del Graset més periodístic.

El Pont de Fusta (PdF): Ets feliç amb el nou programa?

XG: Graset (XG): Home, i tant que sí. Amb el *Graset de 4 a 7*. És la responsabilitat de tirar endavant una franja, la de tarda. És un senyor toro, una responsabilitat que em fa feliç; i espero que me'n faci més. De moment és tenir el privilegi o la sort de ser jo qui doni la cara a les tardes de Catalunya Ràdio.

Una emissora on he fet gairebé de tot: corresponsal, altres programes i ara aquest de la tarda és tota una responsabilitat. I a més en un moment de canvis. Tirar endavant un projecte nou és molt absorbent però també molt potent.

PdF: Quina ha estat la teva trajectòria a Catalunya Ràdio?

XG: Informatius, caps de setmana, alguna nit i em van proposar anar a Madrid, primer com a redactor i després com a delegat, hi vaig estar 7 anys. Al tornar vaig estar 2 anys amb el Bassas coordinant el programa quan ell va arrencar per fer els matins. Després vaig estar 7 anys fent *El Món s'acaba*, un any el *Tot Gira* i ara que he començat això. O sigui, que tel!

PdF: Suposo que 7 anys amb *El Món s'acaba* dona per molt... Donava per a més?

XG: Sí, amb alguns canvis i reformes per no apalancar-te hagués tirat endavant sense problemes. Va ser una època de privilegiat, un caramell de programa, molt més lleuger, més fàcil, amb un altre to, un altre registre... Ara el de tarda em deixa combinar els dos aspectes: el d'entreteniment i el periodístic. La sort de tenir un programa de tres hores i de

tarda et permet no estar obligat a fer un seguiment de l'actualitat amb un ritme tant trepidant com al matí, l'informatiu em ve després del programa. Això t'ajuda a veure l'actualitat d'una altra manera, més social i em permet combinar aquestes dues facetes que he anat llaurant tots aquests anys, la periodística pura i dura i la part més de xou, entreteniment buscant fórmules que no estiguin molt gastades. Resituar alguns elements dels que s'ha abusat com les imitacions... al mateix temps buscar fórmules noves d'entreteniment, explorar un expert en jocs, en òpera... coses que no invento jo però que a la societat estan utilitzades d'una altra manera. La fórmula d'ara és perfecta: pots ser periodista i no perdre el punt en què estàs entretenint a la gent. *El Món s'acaba* era això però més breu i abocat a cultura i espectacles. Ara hi ha dies que parlo d'hipòtesis, de conciliar la vida laboral i familiar, d'economia pura i dura, de política...

L'època del *Món* va ser l'època en que jo em vaig descobrir fent programes, venia de fer informació, 10 anys fent informació pura i dura a Salou, Barcelona i Madrid. Te'n adones que has d'aplicar el mateix rigor estigués a *El Pont de Fusta* o Cat Ràdio, tant se val si tens davant a l'alcalde de Vila-seca o al president del Govern del central. L'actitud ha de ser la mateixa, no hi ha diferents categories de periodisme, el rigor hi ha de ser, sigui tractant una afectació a Vila-seca o un consell de ministres.

PdF: Sortint una mica del guió, com veus el fenomen de l'augment de publicacions que tracten la informació local?

En Xavier Graset a l'estudi de Catalunya Ràdio a l'Avinguda Diagonal de Barcelona

XG: Realment és novetat. Em demostra que hi ha un mercat, doncs tenim vocació comercial més que per exemple *El Pont de Fusta*. Es veu que hi ha mercat perquè hi hagi negoci publicitari, això és bo vol dir que estem vius. Considero que ens beneficia, hi ha més veus, més plurals... El perfil dels nostres pobles va canviar, hi ha més població, més activitat, més notícies... suposo que si la informació es tracta bé hi ha material per anar traient.

PdF: Tornant a la ràdio. Després de Madrid i la llarga etapa a *El Món s'acaba*, l'any passat et trobem al programa *Tot Gira*, com va anar tot plegat i com s'ha parit el *De 4 a 7*?

XG: Quan un té el cul llogat no seu quan vol. Un treballa en una empresa de comunicació que és Catalunya Ràdio i els teus caps decideixen fer canvis, sinó la graella de programació seria eterna. Per tant, direcció va creure que tenia una altra fórmula per fer el migdia i a mi em van oferir la possibilitat de fer una mica

Entrevista al periodista Xavier Graset

d'animador els cap de setmana en un programa omnibus que barrejava cultura i espectacles (que arrossegava jo des de *El món*) amb els esports. Periodísticament mai havia tocat esports, i el caramel va ser l'oportunitat de treballar amb en Puyal. Tot i que el cap de setmana té dos dies i el programa durava 5 i 7 hores, que normalment s'allargaven en unes més. Després d'això, de bones a primeres quan em pensava que tindria dos mesos de vacances, quan ja me n'anava... em van fer la proposta de fer el programa de tarda i gairebé contra rellotge vaig tenir 15/30 dies per confeccionar el nou programa. Ha estat vertiginós...

PdF: Deunidoret. Coneguts com el Gavaldà, A. Mas, Rubianes, els Quicos i nous com el Marcel Gorgori, la Silvia Soler i molts altres... Com t'ho vas fer per trobar tots els col·laboradors que tens amb tant poc temps?

XG: Buscava renovar el parc de veus i col·laboradors que hi ha, enriuint-ho amb més dones i seccions que no tenien espai a les tardes. No faig cor, però faig llibres, cine... he intentat fer un programa adaptat a la idea mental que jo tinc del que hauria de ser una emissora pública, amb entreteniment de qualitat i també informació. Que les tres hores no siguin perdudes, que et provoquin una idea per llegir, per escoltar música, anar al cine o al teatre, per qüestionar-te alguna cosa que està passant del dia a dia, però també coses simples... que el cervell no s'aturi en una lectura lineal sinó que et

pugui provocar algun joc amb alguna paraula, espai... una ràdio educativa també.

PdF: Disculpa, un altre incís, a l'inici de l'entrevista m'has repassat

els inicis a Catalunya Ràdio... ens pots anomenar els inicis del Graset periodista?

XG: A Ràdio Salou, vaig començar amb una unitat mòbil portant-la normalment sol, produint-te els programes, inventant-te els concursos... Quan vaig arribar a Barcelona hi havia un tècnic i xòfer. El Pont de Fusta, amb entrevistes, articles, el noticiari breu... Després ja va venir Catalunya Ràdio...

PdF: Una altra faceta que cultives força; quants xous i pregons fas a l'any?

A vegades ho intentes frenar... Hi ha hagut anys que no sé a quants pobles he anat... És una cosa que mai m'ha fet peresa, trepitjar territori, fer país. M'agrada veure les cares dels que t'escolten, veure si el que fas agrada o no. Un any he anat a presentar des del festival de cinema eròtic de Barcelona a una conferència sobre la vida monacal, a la universitat d'estiu de la Rovira i Virgili a Santes Creus. Pregons no sé a quants mils pobles, premis a tot arreu... els de l'APPEC, la gala anual dels periodistes de Madrid... És com una segona feina però n'és una que m'agrada força. Els pobles on he estat fent pregons o presentant no els he comptat però si els assenyaals amb xinxetes sobre un mapa...

PdF: Tele, cine...

Home, cine gairebé de broma. He participat en un parell de rodages: «Tomàndote» (més professional) i la

mallorquina *Funerària Independent*. Em feia gràcia veure com es fa una pel·lícula, veure com és aquest món per darrera... A la tele, l'experiència amb el Buenafente sempre ha estat potent, amb ell he fet de col·laborador. L'experiència de presentador a l'Artería 33 fou amb un registre més periodístic semblant al que faig ara a la ràdio. En televisió em falta, a diferència de la ràdio, abordar un projecte propi, meu al 100%. Però sigui per comoditat, peresa... encara no ho he fet... Però ja està bé tenir encara coses per fer, no?

PdF: I el teatre, un altre dels teus orígens. Pastorets...

XG: Els Pastorets van venir més tard... Hi va haver uns anys que no es van fer i es van reprendre quan ja havia començat La Tramola... Vaig començar fent teatre infantil amb el Pa Torrat, fonent-nos després amb La Truita per donar lloc al que ara es coneix com La Tramola. Algües Encantades, L'Inspector, ... ja em vàrem fer d'obres.

PdF: Per enllestir, digue'm com veus la Vila-seca actual.

XG: És difícil tenir perspectiva dons aquests són anys de transformació profunda per a Vila-seca. Creixement poblacional molt alt i són moments difícils dons el poble ja no és tant poble, intentar que no sigui una ciutat dormitori... Jo tinc esperances que les coses vagin bé, crec que Vila-seca dins aquest maremagnum de creixement ha sabut jugar un paper interessant dins el Camp de Tarragona amb Reus i Tarragona. S'ha sabut resituar i no perdre pistonada. Tot i que hi hagi una altra velocitat de vida com a poble, tot canvia...

PdF: De fet et podem seguir a la ràdio o al Bon Vent per conèixer més a fons el que opines de tot plegat. Gràcies i enhorabona!

XG: Gràcies.

PERRUQUERIA
KARI

Mas Calvó, 6 - 4 D
Tel. 977 392 427
VILA-SECA

automóviles
graciar, s.a.

- VEHICULOS NUEVOS Y USADOS
- TODAS MARCAS
- TAMBIEN SERVICIO: TALLER Y LABADERO

Av. Ramón d'Olzina, s/n
Tels. 977 39 23 14 - 977 39 24 14
Fax 977 39 34 18
VILA-SECA

Fincas
Indasol

VENDA DE PISOS, LOCALS
COMERCIALS I PARKINGS

C/ Barcelona, 45
Tel. 977 382 214
Fax. 977 382 011

43940 SALDU